

NOTES AL PROGRAMA

Beethoven, Quartet en «re» major, op. 18, núm. 3

Beethoven, el gran geni de la música, el que per ell tot sol hauria fet d'aquesta art una manifestació sublim de l'ànima humana, escribí 16 quartets de corda, els quals constitueixen una de les manifestacions més complertes del seu geni. Si Beethoven, en les nou simfonies immortals arriba a cims de grandesa divina, en els quartets aquesta grandesa també hi és, continguda en els quatre instruments germans que formen la petita orquestra que és el conjunt dels quatre instruments de corda.

El Quartet que avui sentirem porta el núm. 3 de la serie dels 16 quartets, però hom creu que aquest és el primer que composà Beethoven, i així ho fa creure el fet de que sigui aquesta obra la menys personal de tot el cicle i aquella en la qual més visible hi ha la influència de Mozart. El seu to general és més aviat plàcid com un idil·li somniós, un cant a les marevelles de la natura.

ALLEGRO.—Apar fortament influït del Quartet en «re» de Mozart. Dels dos temes cabdals que conté, el primer sembla l'esplai efusiu d'una ànima rublerta de tendresa, i el segon pren més el caràcter d'esglai o inquietud, sempre dins un ambient placívol.

ANDANTE CON MOTO.—Es, de tots quatre, el temps més beethovenià, sobrepujant tant per la forma com per la durada els «andantes» característics de Haydn i Mozart. La melodia principal brota ací dolça i tendra com el noble sentiment de l'ànima adolorida, fent d'aquest fragment una pàgina força inspirada, sinó tan pregon com altres temps lents del mateix autor.

ALLEGRO.—També influït de Mozart, no pren amb tot, com en les obres d'aquest, el nom de «Minuet» o «Scherzo». Però la seva forma denota una certa ressemblança amb aquests típics temps, començant la primera part en major, de to un xic ombrívol, seguint el trio en menor, de molt curta durada, i tornant al major, però escrit de cap i de nou, contra l'habitud, i transportada ara la melodia a les regions més altes del violí.

PRESTO.—El final és un temps molt viu que corona l'obra com una franca riallada, de melodia joganera i humorística, desenrotllada amb exquisida gràcia.

Aquest moviment rapidíssim és començat pel primer violí sol, afegint-s'hi, tot seguit, el segon en terceres, i després els altres dos instruments.

Tot aquest temps té un caient de l'estil d'Haydn, música franca i senzilla, de trets generalment breus, rublerta d'alegria, que si en algun moment és trencada per qualche pensament més pregon, tot seguit torna a esclatar en franca riallada, restablint l'alegria del començament.

Schumann, Quartet en «la», op. 41, núm. 3

El més característic compositor de l'època romàntica, tardà molt en confiar al quartet de corda els secrets de la seva inspiració, tan elevada i profunda a la vegada. Es no més a la seva segona època, quan ja havia produït tantes obres immortals en el piano, que el veiem consagrat a produir els tres quartets que formen l'obra 41, la qual va dedicar a Mendelssohn. No és que Schumann arribi, en aquests quartets a la plenitud d'altres obres seves, però, així i tot, la seva tendresa característica, la seva puresa musical i la seva vehemència tan pròpia de la seva època, hi són expressades d'una manera que se n'emporta l'emoció d'aquells que saben dels més íntims afectes del cor.

Dels quatre temps en que està dividida l'obra, el primer és com una delitosa «revêrie», d'admirable fantasia; el segon, iniciat amb una frase sanglotant, ben característica, constitueix com una desfilada de Variacions lliures, molt transparent i molt dintre del gust predilecte de l'autor; el tercer temps, construït en forma de «lied», ens deixa d'una suau impressió de dolça melangia i clou l'obra un «Allegro molts vivace», d'una força rítmica extraordinària, que ens deixa una impressió de forta originalitat i exhuberant fantasia.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE TORTOSA

SALÓ ATENEU DE TORTOSA

CURS X

1934-1935

SESSIÓ LXIV

Quartet Galimir de Viena

Exclusivament per a els socis de l'Associació i forasters

DIMARTS 27 NOVEMBRE 1934.

A LES 10 EN PUNT DE LA NIT.

IMP. HERALDO DE TORTOSA

QUARTET GALIMIR

DE VIENA

FELIX GALIMIR, VIOLI I
ADRIENNE GALIMIR, VIOLI II
RENEE GALIMIR, VIOLA
MARGUERITE GALIMIR, VIOLONCEL

STA format per quatre germans. Es un cas ben rar trobar quatre germans d'un temperament i una sensibilitat tan igualada.

Als vincles de la sang afegeixen els vincles de comunitat espiritual. No és extrany que formin un dels conjunts joves més admirables que actualment existeixen, en la seva especialitat.

A Viena gaudeixen d'una gran popularitat, puig que han donat innumbrables concerts: El seu repertori és extensíssim i va des de les produccions clàssiques fins a les ultra modernes, en totes les quals donen la mesura de la seva qualitat veritablement excepcional.

Han donat concerts per tot Europa. Els seus èxits a Espanya, Italia, França i Alemanya són prou significatius per a insistir en l'elogi d'aquests meritíssims artistes.

PROGRAMA

I

* QUARTET en *Re* major, op. 18, núm. 3 BEETHOVEN

Allegro.
Andante con moto.
Allegro.
Presto.

II

QUARTET en *La*, op. 41, núm. 3. SCHUMANN

Andante espressivo - Allegro molto moderato.
Assai agitato Un poco adagio - Tempo risoluto.
Adagio molto.
Final: Allegro molto vivace.

III

* QUARTET en *Sol*, op. 10. DEBUSSY

Animé et très décidé.
Assez vif et bien rythmé.
Andantino doucement expressif.
Très modéré - Très animé.

DESCANSOS DE 15 MINUTS

* Primera audició a la nostra Societat.